

Assumptes personals i vacances

(sobre la sentència del Tribunal Constitucional relativa a aquestes matèries)

Antecedents

L'article 96.3 del Decret legislatiu 1/1997, de 31 d'octubre (la nostra norma de funció pública) estableix que tenim dret a sis dies anuals per a assumptes personals i dos dies addicionals en complir el sisè trienni, més un altre dia addicional per cada trienni a partir del vuitè.

La Generalitat tanmateix va decidir retallar-nos aquests dies i deixar-los en 3, en aplicació de l'article 48.k de l'EBEP, que havia modificat l'Estat (mitjançant el famós Reial Decret Llei 20/2012) deixant els dies d'assumptes personals en 3 dies.

Disconformes amb aquesta retallada des de CATAC vàrem presentar (en data 11 d'abril de 2013) recurs contenciós (RO 35/2013) davant del TSJC, tot considerant que la fixació del nombre de dies d'assumptes personals dels empleats públics no constitueix matèria bàsica del règim estatutari dels funcionaris públics (la matèria bàsica, efectivament, en virtut de l'article 149.1.18 CE, sí que és competència de l'Estat).

En data 19 de setembre de 2014 des de CATAC vàrem presentar recurs contenciós (RO 618/2014) contra el Decret de jornada i horaris (Decret 48/2014, de 8 d'abril) que pretenia adaptar els dies d'assumptes personals a la norma estatal (EBEP) quan la nostra

norma de funció pública mantenia (tot i els canvis en l'EBEP) els sis dies inicials més els dies addicionals per antiguitat.

La mateixa Generalitat havia presentat (04.04.13) recurs d'inconstitucionalitat (1983-2013) contra el Decret 20/2012, amb semblants fonaments als nostres (la Generalitat però hi dedicava 7 pàgines i nosaltres 30) sobre aquest assumpte, (bàsicament es qüestionava la competència de l'Estat per determinar el nombre de dies d'assumptes personals i de vacances).

En defensa de la competència de la Generalitat per determinar el nombre de dies d'assumptes personals al·legàvem, entre altres arguments, que l'article 136.a) de l'Estatut estableix que "correspon a la Generalitat, en matèria de funció pública... la competència exclusiva sobre el règim estatutari del personal al servei de les administracions públiques catalanes i sobre l'ordenació i l'organització de la funció pública".

Finalment el Tribunal Constitucional, tot resolent el recurs d'inconstitucionalitat de la Generalitat, ha dictat la STC 18/2016, de 4 de febrer, desestimant-lo. La dita sentència dedica 8 línies a despatxar l'assumpte i remet a la STC 156/2015 que resolvia el recurs d'inconstitucionalitat plantejat per Andalusia contra el mateix Decret 20/2012.

Els arguments del TC

Reconeix el TC (tal com reclamàvem des de CATAC en els nostres recursos i també la mateixa Generalitat en el seu) que la retallada dels dies d'assumptes personals i vacances no pot ser duta a terme, com pretenia l'Estat, en virtut del títol competencial de l'article 149.1.13 de la Constitució (bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica). El seu enquadrament ha de ser l'article 149.1.18 CE, relatiu a les bases del règim estatutari dels funcionaris

públics (al que també s'acollia l'Estat). En virtut d'aquest article correspon a l'Estat la regulació de les bases del dit règim.

Es tractava doncs de determinar si l'establiment del nombre de dies d'assumptes personals i vacances podria considerar-se "bases del règim estatutari". De considerar-se així, correspondria a l'Estat la determinació del nombre de dies.

Es pot acceptar com a “bases” (i per tant seria competència de l'Estat) la determinació dels concrets supòsits en què es poden reconèixer permisos, llicències o vacances (mort, accident o malaltia de familiars, trasllats de domicili...). Tanmateix, en paraules del mateix TC, “el títol competencial de l'art. 149.1.18 no pot emparar una regulació que exhaureixi el contingut dels referits permisos, llicències o vacances fins el punt de no permetre a les CCAA l'exercici de les seves competències...”. En aquest sentit consideràvem que, tot acceptant la competència de l'Estat per fixar la tipologia dels permisos, la determinació del nombre de dies havia de ser establert per la CCAA.

El TC però considera que “... el perfil del que cal considerar com a bàsic ha de construir-se sobre els principis d'igualtat i solidaritat, al temps que ha de tenir-se en compte la vocació harmonitzadora de la generalitat que ha reunir aquesta normativa bàsica”.

Conclusions

En definitiva, segons el TC l'Estat té la competència exclusiva per determinar el nombre de dies d'assumptes personals i de vacances.

¿Quina mena d'autonomia política és aquesta on el Parlament de Catalunya no pot determinar, no ja els conceptes pels quals s'estableixen absències justificades, sinó que ni tan sols el nombre de dies que per aquests conceptes poden fer els empleats de la Generalitat?

¿De què serveix que l'Estatut digui que correspon a la Generalitat la competència exclusiva sobre el règim estatutari del personal al servei de les administracions públiques catalanes?

En qualsevol cas, els empleats i les empleades de l'Administració de la Generalitat patim doblement les retallades en els nostres drets. En particular, en relació al que ara ens ocupa, respecte dels dies de vacances i assumptes personals.

Quan l'Estat encara no havia retallat vacances i assumptes personals (ho va fer al juliol de 2012) la Generalitat ja s'hi havia avançat (març de 2012). Quan l'Estat va restablir els dies de vacances per antiguitat, la Generalitat no ho va fer fins l'any següent, amb la qual cosa vàrem perdre el dies que ens haurien tocat per al 2015. És a dir, la Generalitat es va avançar 4 mesos a retallar-nos els nostres drets i es va endarrerir a retornar-nos-els de manera que perdéssim els dies de vacances de l'any anterior.

Si el dèficit públic de Catalunya és superior ara (2,7%) que en el 2012 (2,26%)¹ i el deute públic també (2012: 52.355 milions d'euros; 2015: 72.274 milions d'euros)², ¿perquè al 2012 calia, com va fer la Generalitat, retallar assumptes personals i vacances i ara, que la situació és pitjor, ens en retornen una part? La resposta és clara: la incidència d'aquests drets sobre les finances de la Generalitat és pràcticament nul·la; D'altra banda al 2012 feia poc que havien passat les eleccions (per tant les retallades no tindrien efectes electorals immediats) i al 2015-2016 estem en un continu procés electoral i el partit de les retallades (convergència, encara que ara se n'avergonyeixin d'aquest nom – i si no, perquè se'l canvien? –) pateix un continu retrocés al qual, una bona part de les dues-centes mil famílies que les hem patit, a ben segur que hi em aportat el nostre gra de sorra.

Així, el TC considera bàsic l'establiment del nombre de dies de permís o de vacances, en la mesura en què, a través de les bases, s'estableix un règim comú tant dels diferents casos en què es considera justificada l'absència del lloc de treball com de la durada d'aquells casos. Amb això es pretén, sempre segons el TC, assolir una “mínima i fonamental homogeneïtat”.

Remata el TC que no per atribuir a l'Estat la competència per fixar el nombre de dies s'exhaureixen les possibilitats d'actuació de les CCAA ja que aquestes tenen “marge d'actuació”, de manera que en relació als assumptes personals, per exemple, poden les CCAA determinar si es gaudeixen “dins o fora de determinades dates, calendari anual o sense unir-los a les vacances” i, en relació a les vacances poden les CCAA, sempre seguint els exemples que dóna el mateix TC, establir determinats períodes de temps per fer-les o establir que es pugin fer per dies solts o amb un mínim de dies consecutius.

¹ <http://www.minhap.gob.es/Documentacion/Publico/GabineteMinistro/Notas%20Prensa/2016/ESTADISTICAS/07-04-16%20Presentacion%20actualizada%20AAPP2015.pdf>

² <http://www.datosmacro.com/deuda/espana-comunidades-autonomas/cataluna>